

DZIENNIK

Departamentowy Płocki.

N.º 3.

Dnia 20go Października 1810.

PREFEKT Departamentu Płockiego

do

Wielmożnych Podprefektów.

Pod dniem 15. Sierpnia 1810 roku Num. 18753. komunikowałem WW. Panu Dekret Nayias. Pana z dnia 5. Lipca a. c. zarządzający tymczasowie kwaterunek woyskowy, z zaleceniem: abyś Rady mieyskie do Deklaracyi wezwał, czyli w zamian naturalnego kwaterunku niechca ofiarować stosowną do tabellarnéy ustawy składkę, dla wynagrodzenia Officerów stosownie do ich prawa do większey lub mniejszey kwatery. Niżeli takowa okoliczność przez Rady mieyskie załatwioną być może, potrzebną jest rzeczą nietylko one o kontentach wymienionego Dekretu dokładnie objaśnić, ale nadto, co nayważniejsza, ustanowić zasady podług których ciężar kwaterunkowy, co się tyczy onego rozkładu, regulowanym być powinien.

Co do pierwszego.

Dekret Nayiasniejszego Pana następujące zawiera w sobie zarządzenia i determinacye:

- a) że na kwaterunek woyskowy mają być wystawione i urządzone koszary;
- b) że gdzie tych niemasz, lub gdzie woyskowi w koszarach zupełnie pomieszczonemi być niemoga, naowczas dopiero u obywateli bezpłatnie kwaterowanemi być mają;
- c) że na drugi przypadek każdéy Rangi woyskowemu kwatery bezpłatnie dana być powinna, oraz z sprzętami, opałem i postaniem, iak są dla każdego stopnia w artykułach 4tym i 16tym determinowanemi;

d) że na przypadek ogólny szczupłości domów miejskich lub wiejskich, w którychby wyższej Rangi Officyer niemoż znaleźć przepisanego prawem pomieszkania, naowczas tenże podług artykułu tego połową domu kontentować się, a drugą dla gospodarza zostawić, obowiązany.

e) że przyznanie: komu z prawa należą kwatery, dla wojskowego w Powiecie do Podprefekta, w Mieście do Burmistrza należy; ci przeto urzędnicy za przyznanie większe lub mniejsze kwatery i wszelkich wygod nad przepis wyraźnego prawa odpowiedzialni będą, i przeto szkodę komukolwiek zład wynikającą wynagrodzić obowiązani.

f) że Podofficyerowie i Żołnierze w koszarach niemieszczeni koniecznie kwatery w domach prywatnych wyznaczoną sobie mieć muszą.

g) że wszyscy ogólnie razem wzięci officyerowie do składu garnizonu należący, zamiast kwatery in natura, mogą być przez składkę ogólną miasta, podług taryfki na ten koniec w Dekrecie Królewskim wymienionej, wynagrodzeni.

h) że naowczas Burmistrz jest obowiązany dostrzegać, aby ciż wynajmowanych przez siebie kwatery przepłacać zmuszonymi niebyli. Układy zaś ze szczególnymi Officyerami, gdy ogólnie wszyscy wynagrodzenia pieniężnego podług taryfki za kwatery nieotrzymaia, należą zupełnie jako prywatny interes do Officyera przynoszącego billet przyznawający mu naturalną kwatery, i do gospodarza gdzie mu wskazana została. Do takowego dobrowolnie nastąpić tylko mogącego układu, ani Rada miejska ani Burmistrz mięsząć się niepowinien.

Co do drugiego.

a) Prawo rozkładu ciężaru kwaterekowego, podług prawa przeznaczającego wydział zatrudnień Rad miejskich do tychże zupełnie należy;

b) które z pod obowiązku takowego równie jak żaden urzędnik Administracyiny, nikogo więcej uwolnić niemoż.

c) Wolne są od znoszenia ciężaru kwaterekowego Domy Burmistrzów i Woytow, Domy rządowe i domy do instytutów publicznych należące, iakimi są szkoły wszelkiego stopnia, szpitale, seminaria na koniec domy nowo wybudowane stosownie do Dekretu Królewskiego z dnia 24. Maia 1808. Gdyby więc o aplikacyą tego wyłączenia iakowa zachodziła wątpliwość lub sprzeczka, na ow czas rzecz Prefektowi na ręce Podprefekta wraz z opinią ostatniego do rozstrzygnięcia przedstawioną być powinna.

d) Rozkład ciężaru kwaterek Rada miejska obowiązana jest zastosować jedynie do waloru budowli miejskich, bez względu na walor teritorium albo majątek właściciela.

e) Żeby zaś takowy walor budowli do znoszenia kwaterek ciężaru, łącznie z ogółem należących, przywoicie ocenionym został; należy każdą część to jest każdą Jzbę mieszkalnego domu stosownie do wielkości Jzby i położenia miejsca podług rocznego onéy najmu o taxować, biorąc na skrypulatną uwagę położenie rynku, Ulic pryncypalnych, mianowicie tych, przez które ludzie osobliwie na targ naywięcéy przybywają, Ulic średnio od handlu i zarobku usuniętych, na koniec Ulic zupełnie odległych.

f) Podług takowych zasad Rady miejskie ustanowienie raz nazawsze proporcji kwaterek uskutecznić mają, oraz przeznaczyć w każdym domu, izby na pomieszczenie wojskowych, w proporcji zwyczajnie do tych czas przebywającego garnizonu.

g) Gdzieby nawet garnizony do tych czas nieprzebywały, proporcja ciężaru kwaterek przez Radę miejską tak ułożoną być powinna, iak Podprefekt powiatowy przez swą opinią ustanowi, ile na przypadek potrzeby w mieście którym garnizonu pomieszczonym być by musiało.

h) Podług tey saméy proporcji wynagrodzenie pieniężne officyerów w ogóle wszystkich do składu garnizonu należących, zamiast naturalnych kwaterek następować powinno, obranie iednego lub drugiego ciężaru dla całego ogółu Miasta do Rady miejskiej, równie iak wybranie składki i wypłata z oney należy, Burmistrz zaś exekucyją pomoc dać obowiązany.

i) Co do uproporcjonowania ciężaru kwaterek między różnego stopnia officyerami, ile ztąd na gospodarza wynika, służy taryffa w Dekrecie Krolewskim, na pieniądze takowy ciężar taxująca; co się zaś tyczy kwaterek Podofficerów i Żołnierzy, ten ciężar podług zważenia rzeczy tak dla iednych iak i drugich w miesiącach letnich po 4 Złt. 15 groszy, w sześciu zaś zimowych po 13 Złt. 15 gr. ocenionym został.

k) Stosownie do takowych dwóch zasad i proporcji można otakować:

1. Walor najmu ogólny całego miasta i szczególny każdego domu na miesiąc ieden,
2. iako też walor w pieniądzech ciężaru kwaterek dla całego garnizonu.

a stosownie do obydwóch proporcjow na pieniądze oszacowanych, Jzby na pomieszczenie wojskowych do składu najmocniejszego garnizonu należących przeznaczonemi być mogły.

l) Co się tyczy wydawania kwaterunkowych bilietow, tego obowiązku wypełnienie zupełnie do Burmistrza należy, który w tey mierze oddzielną instrukcją będzie opatrzony. Jednakże w tym ważnym obiekcie masz WW. Pan w Imieniu moim wezwać Rady miejskie, aby kolejnie co Kwartał z pomiędzy siebie dwie najmnię, jeżeli nie więcej osoby wyznaczyły do pomocy Burmistrzowi, oraz ażeby obmysliły przyzwoity fundusz dla wynagrodzenia osobnego Rachmistrza dziennie tylko na przypadek potrzeby płaconym być mającego, osobliwie tam gdzie i kiedy bardzo znaczne garnizony stać będą, aby tenże zawsze i umiejętnie balansowaniem ciężaru kwaterunkowego dla każdego domu mógł się zatrudniać, ile że ta okoliczność w rachunkowym sposobie ułatwioną być musi: równie obmyślanym być ma fundusz ad materialia, toż samo na wynajęcie Jzb na pomieszczenia Hauptwachow, opalenie i oświetlenie onych.

m) Burmistrz wraz z Deputacją od Rady miejskiej przeznaczoną, ogłosi teyże Rady miesięcznie i rocznie z przyznawania i przeznaczania kwater wojskowym, zdać sprawę obowiązany. Taż Rada dostrzegłszy czyjąkolwiek pregrawacją lub ochronę przeciw proporcji od niej względnie rozkładu tegoż ciężaru ustanowionej, do W. Podprefekta ze skargą na Burmistrzow udać się powinna, który albo rzecz podług miejskich przepisow i sprawiedliwości załatwić, albo na przypadek potrzeby po roztrzygnięciu rzeczy Prefektowi przedstawić ją obowiązany.

n) Gdyby zaś różnica w aplikacji i zbalansowanie naturalnego kwaterunku dla widocznych miejscowych przyczyn wydarzyła się; takową w czynie prawem przepisanego każdego swego zgromadzenia Rada miejska roztrząsnąwszy uregulować jest winna, tak aby albo w następującej Epoce naturalnym Kwaterunkiem wyrównaną została, albo żeby pregrawowany od ochronionego proporcjonalnie pieniężne pozyskał wynagrodzenie.

o) Ponieważ zdarzyć się może, że właściciele niektórych domow, całkowity na nich przypadający Kwaterunek w pieniądzech opłacić zechcą sobie, inni zaś ubożsi zamiast przykładania się do jakiegokolwiek składki, wolą go ponosić w naturze; przeto potrzebą jest, aby Rady miejskie na przypadek zapowiedzianego przybycia garnizonu, wczesnie wezwały właścicielow domow, lub takowych zastępujących, czyli który

z nich Kwaternek całkowity pieniędzmi zaspokoic sobie niezyczy, fundusz takowy możnaby użyć na wynadgodzenie kwater oficyerskich i tylko brak do zupełności na resztę Kontrybuentow rozłożonym bydz by musiał. Lecz urządzenie téy okoliczności zupełnie od woli Rad mieyskich zależeć ma.

Te są wszystkie urządzenia i przepisy, które dla zupełnego uregulowania ciężaru kwaternkowego wydać za potrzebę osądziłem. Komunikować takowe WW. Pan Burmistrzom, a przez tych Radom mieyskim niezaniechasz, i skutku rzeczy dopilnuiesz, o czym respective musiał każdego specjalny Rapport w przeciągu dni 40 ma mi bydz przez WW. Pana zrobionym. Masz WW. Pan procz tego mieszkanców miał wszystkich dokładnie zawiadomić, że gdyby kto czuł się bydz przeciążonym w rozkładzie proporcji ciężaru kwaternkowego, na ow czas do Rady mieyskiéy nayprzod po ulgę udać się jest winien, jeżeliby zaś z téy decyzji nie był kontent, na ow czas skargę swoią wraz z dowodami i opinią Burmistrza, na ręce Wgo Podprefekta do Rady prefekturalnéy przedstawić ma prawo, i żądać Dekretu, Wny zaś Podprefekt także w tym przypadku swą urzędową opinią dołączyć jest winien, jeżeliby zaś skarga niebyła opatrzoną w przyzwoite dowody, na ow czas zwrócić ją zechce, wraz z przyzwoitą nauką supplikantowi, dla dostatecznego uporządkowania i udowodnienia.

Dań w Płocku, dnia 1. Paźd. 1810.

R. REMBIELINSKI.

PLICHTA, S. jen.

Obwieszczenie.

PREFEKT Departamentu Płockiego.

Najiaśniejszy Pan chcąc nadać wzrost rolnictwu, fabrykom i wszystkim innym rzemiosłom z przemysłu wynikającym, wydał do tego naybardziej zniierzające Dekreta pod dniem 20. Marcza 1809 i 18. Lipca 1810 roku, wskutek których w następstwie do publiczney wiadomości podaje się:

1mo. Każdy rzemieślnik lub rolnik wprowadzający się z obcych krajów, i osiadając w Xięstwie Warszawskim, przez sześć lat od wszystkich ciężarów i opłat publicznych jakiegokolwiek nazwiska ma bydz wolny.

2do. Procz tego rolnikom wprowadzającym się do kraiu i osiadającym w Debrach Narodowych na gruntach pustyh, uwolnienie przez sześć lat od opłaty w

w pierwszym punkcie wymienionéy i czynszow za takowe grunta, jest zawarowane.

3to. Cudzoziemcy wszyscy przybywający i dzieci ich do kraju wprowadzone, wolne być mają od popisu wojskowego czyli konskrypcyi.

4to. Koloniści przez zeszyły rząd osadzeni, również mają być wolni od popisu wojskowego.

5to. Także wszyscy ci cudzoziemcy, którzy w Xięstwie Warszawskim jako czeladnicy przebywając, po wyzwoleniu na maystrów chcą osiadać w tymże Xięstwie, używać mają dobrodziejstwa, które ad imum et tertium jest wyrażone.

6to. Na koniec tak cudzoziemcy przybywający w Xięstwo jako i koloniści, również i czeladnicy cudzoziemcy wyzwoleni na maystrów, wszyscy czy już osiedli lub osiadać chcący w Xięstwie Warszawskim, poleceni są przez wspomiane Dekreta Królewskie opiece szczególney JWgo Ministra Spraw Wewnętrznych i moiey, a to w celu ułatwiania im wszelkimi sposobami osiadania w kraju naszym, a przytym zachowania onych w spokojnym używaniu nadanych im praw i wolności, powyższemi punktami wyluszczonych.

Rozumiem zatem, iż każdy z obywateli i wszelkich mieszkanców Departamentu, komu zrzeczność dozwoli w sprowadzeniu mieszkanców w Xięstwo Warszawskie, pory takowéy nie opuści, ile powiększenie ludności i zaprowadzenie fabryk i rzemiosł nie tylko jest dobrem dla ogółu, ale i z własnym pożytkiem o to się starającego złączonym.

w Płocku, dnia 1go Października 1810.

RembIELiński.

Plichta, S. jen.

Lift gonczy.

Prefekt Departamentu Płockiego

do
Wielmożnych Podprefektów.

Stosownie do rekwizycyi P. Sądu Podsędkowskiego Cywilnego Lipnowskiego pod dniem 3. m. b. do siebie uczynionéy, załączając WW. Panu opis osoby zbiegłego z więzienia Franciszka Stachulskiego, o złodziejstwo obwinionego, zalecam Mu, abys go w swoim powiecie śledzić nakazał, spófirzezonego chwytac, arestowac, i do P. Sądu Podsędkowskiego w Lipnie odeslac pod przyzwoitą strażą zadysponował. w Płocku, dnia 18. Paźd. 1810.

(podpisano)

RembIELiński.

Plichta, S. jen.

Opis osoby Franciszka Stachulskiego.

Franciszek Stachulski, religii katolickiey, lat 27 mający, wzrostu sredniego, włosów na głowie gęstych, długich, rudawych, dawniey spuszczoney, włosów rudawych, twarzy ogromnéy okrągley, nosa ogromnego okrągłego, koszulę ma na sobie

z płótna grubego zasmoloną, spodnie płócienne grube, szerokie zabrudzone, bez botów i bez kapelusza, na prawey ręce na wierzchu ma brodawki duże, Suknią z sukna białego, oczu burawych, mowi po polsku i po niemiecku, pisać także umie, a prawey ręki ma palce jeden, czyli dwa ucięte.

pro vera copia.

Kozierowski, Z. P.

Zgodność świadczą: Zbierzchowski.

P R E F E K T Departamentu Płockiego

do

Wielmożnych **PODPREFEKTOW.**

Mając od JW. Ministra Spraw Wewnętrznych komunikowane sobie ogólny Rady zdrowia zdanie i opinią o szarancy w Departamencie Poznańskim pokazaney, komunikuję ją w wierzytelney Kopii W. Panu, z zaleceniem, abyś w przypadku pokazania się onéy, środków do wytepienia iey przepisanych używać nakazał.

Działo się w Płocku, dnia 10. Października 1810.

(Podp.) R. Rembieliński.

Plichta, S. jen.

JWielmożny Ministrze Spraw Wewnętrznych.

Rada ogólna Zdrowia Xięstwa Warszawskiego, przeczytawszy komunikowany sobie Rapport pod dniem 30. Lipca r. b. o szarancy w okolicy Jeziora w Powiecie Międzyrzeckim postrzeżoney, oraz nadesłane w pudełku skoczki rozpoznawszy, mniemają być takowych skoczków szaranczą wędrowną, z innych Kraiów przylatającą, są one raczej z gatunku szarancy, zwaney Kraiowiec (*locusta stredula*) przeciwko któremu owadowi, jeżeli do chwalebnych przez Prześwietną Prefekturę Departamentu Poznańskiego, i Podprefekturę Powiatu Międzyrzeckiego użytych środków, co dodać można, to zdaie się być najskuteczniejszym, co nasz Polski Kolumella X. Krystof w dziele swoim Hystoryi Naturalney, w Tomie IV. w §. 2. pod tytułem: Owad szkodliwy rołom łąkont w roku 1780 dla kraiowych Rolników przepisał w tey osnowie:

685 Szarancza kraiowiec (*locusta stredula*) od Wiosny, aż

„do Czerwca rośnie, potym aż do Zimy gatunek swoy rozmaża, samica upa-
„zywwszy sobie miejsce w trawie, przebia ziemię swoim tylnym koncem, i
„na jedno miejsce najwięcey Jay kładzie, te leżą w ziemi przez zimę, na wio-
„sne z Jay wylegają się szaranczyki, ale bez skrzydeł rosną, i aż po trzecim
„zruceniu skórki dopiero skrzydeł dostają.

„686 Szarancza nasza jest w prawdzie trawom i zbożom szkodliwa, nie-
„mnoży się przecież w takiej liczbie, aby szkoda po niey uważana była, szko-
„dliwsze są cudzoziemskie, które niektórych lat w wielkim mnożstwie przylata-
„ją, gdziekolwiek padną, zboża i trawy niszczą.

„689. Nie u nas rzadko się obawiać potrzeba, aby zostawione od przyłecialey szaranczy Jaja się wylęgały, stare bowiem na zimę zdychają, chyba tylko, tu i owdzie pojedynczo, może to przecież być, jeżeliby zima bardzo wolna nastąpiła.

„690. Pofirzegłszy w Jesieni, gdzieby ta zgraią obrąta sobie miejsce na złożenie swych Jaj. tam wszystkie kupy gnoiu rozrzucić, wszystkie stojące krzaki, lochy, nóry etc. przetrzeć się powinny na wiosnę zaraz po rozpuszczeniu ziemi, a gdziekolwiek znajda się gromadki zawiązkow czarniawe, zbierać, zapalać, palić. Jeżeli miejsce jest sposobne do zalania wodą, n. p. z rzeki, zaraz się w Jesieni zalecie, i niewypuścić przedzey, aż około Czerwca.

„691. Niepodobno przecież tym sposobem wszystkie wygubić, na owe więc które się wylęgly na początku Czerwca, takiego zażyte się sposobu. W bliskości miejsca gdzie się być pokaza, skosi się i uprzątnie iakowy znaczny plac, w tym ludzie z miejsca bawienia się szaranczy, która ieszcze latć niemoże, wypędzą się dnia suchego i pogodnego, na ów wolny plac, gdzie częścią się pobiją, częścią napędzonymi świniom poydą na pożarcie. Kilkokrotnie to poczyniwszy, niemało iey zapewno ubędzie.

„692. Jeżeli zaś już latają, różnym blaskiem i łoskotem przymuszają się, aby usiadły, jeżeli osiądą na roli przyteczney, lepiej iedno miejsce poświęcić dla uchrony wielu miejsc w Kraiu, jeżeli padną na miejsce nieużyteczne, tym się wygodniwy da wszystko czynić. Częścią napędza się śwynie, częścią ludzie, potulką nieiakimi klepałami, nocy naybardziej do tey wojny zaniedbywać nietrzeba. Na dzien jeżeli deszcz pada nieruszają się, jeżeli zaś jest pogoda, aby się nieruszyły, i robota dokonzać mogła, Sikawkami albo innym iakim sposobem miejsce się znacznie pokropi, tak czyniąc nietrzeba się obawiać, aby miały czas, Jaja swoje gdzie kładać.“

Powyzszy przepis do wytepienia wspomnionego gadu użyteczny, Rada Zdrowia ma honor przedstawić JW. Ministrowi dla rozesłania onegoż Prefektom po Departamentach. Działo się na Sessyi w Warszawie, dnia 1. Września 1810.

(Podpisano)

Wolff.

Arnold.

Zgodność z oryginałem

Kluszewski.

Zgodność z oryginalną Kopią zaświadczam

Zbierzchowski.

PREFEKT Departamentu Płockiego.

W myśl Reskryptu JWgo Ministra Skarbu z dnia 30. Września b. r. zawiadamiam wszelkiego rodzaju Artystow, Rzemieślnikow i Professionistow w Departamentach zamieszkałych, iż zaden z tych niemoże za uzyskanym iednym patentem, używać kilku procederow do życia; gdyż potrzezeni w tym przez W. Podprefektow, ktorym okoliczność ta w ogulności, a Burmistrzom miast i Woytom gmin w szczególności do pilnowania z mey strony nietylko że już poleconą jest, lecz niniejszym powtarza się, do stósowney podług przepisow odpowiedzialności pociągnięci zostana w Płocku, dnia 13go Paźdz. 1810.

Rembieliński.

Plichta, S. jen.

Doda-

D O D A T E K

do Dziennika Departamentowego Num. 3.

Ponieważ Szanowni Obywatele bardzo często w biorze prefekturalném informacyi o sposobie podawania swych z woyny pretensyy szukaia, przeto dla dogodzenia im, unieszczą się tu wydana w téy mierze Rady prefekturalnéy instrukcyja.

Plichta, Sek. jen.

Działo się w Płocku na Posiedzeniu Rady Prefekturalnéy, dnia Dziewiętnastego Kwietnia Tysiąc Osmset Dziewiętego Roku.

INSTRUKCYJA determinująca Przepisy, podług których Obywatele Pretensye z Woyny do Rady Prefekturalnéy franco odsełac maia.

Rada Prefekturalna Departamentu Płockiego.

Chcąc zapobieżć niestosownym i nieregularnym dotąd przez Obywateli z Powiatów podawanym Pretensjom, postanowiła wydać ogólne przepisy, podług których takowe swoje Pretensye każdy z Pretensorow podawac Radzie Prefekturalnéy powinien.

a) Ma być spisana skarga na Papierze sęplowanym, w której w krotkości obiekt skargi, wszelkie szczegóły istoty rzeczy wyjaśniające, iasnie i wyraźnie wypisane być maia.

b) Takowa skarga własnoręcznie przez Interessenta, lub w przypadku nieumiejętności pisania, przez pisać umięciących dwóch świadkow zaświadczoną być winna.

c) w Zapisywaniu takowey skargi uważac należy na czas, w którym rekwiżycya i wydatki nastąpiły, tudzież na gatunek Woyska, iakim Produkta lub Effekta wydane, albo samowolnie przez też zabrane zostały, i tym sposobem każda z takowych Pretensya, oddzielnie, iedna za drugą, pod Numerami w skardze zamieszczone być ma; i Likwidacya oddzielna ad Numerum do każdej takowey Pretensyi ułożona, spisana, i jako annex dołączona być winna.

d) W każdej rzeczoney Likwidacyi wyszczególniona być ma, Ilość i Jakość zabranych Produktow lub Effektow, i obrachowana ich wartość, wszakże w Skardze wyrażono być powinno, iaka Cena każdej rzeczy użyta i jeżeli targowa, Attest Magistratu bliższego, który bezpłatnie wydany być winien, dołączony za dowod być ma, z iakiego fundamentu i w przypadku rzeczywistości iak kosztował Obiekt wartości, Świadkowie wiary godni rzeczy dobrze wiadonii z Imienia Przewiska i tychże pomieszkania nominowani i podani w Skardze być winni, i nadto dla zupełniejszego udowodnienia sam Interessent przysięge zadeklarowac powinien.

c) Przy każdej podać się mającey Radzie Prefekturalney Skardze sporządzo-
na bydź winna i dołączona Tabella podług następujących Rubryk i dołączonego
Scheminatu zapisana:

1. Numer Konsygnacyi.
2. Imię Kredytora.
3. Za co mu się należy.
4. Numer Kwitu.
5. Bez Kwitu czyli przez rabunek.
6. Z jakiej Epoki.
7. Wiele pretensyi.
8. Adnotacya.

Dla Obiaśnienia takowey podawać się mającey przy Skardze Tabelli i uła-
twienia sposobow iey zapisywania następnie zawiadania się:

Ad 1. Numer Konsygnacyi; Znaczy Numer pretensyi, podług którego
jest zamieszczona w skardze, w Tabelli zapisana i Numerem z porządku wypada-
jącem oznaczona, jeżeli więc podający kilka lub kilkanaście do Rządu pretensyi
mieć będzie, wszystkie w iedney Tabelli każdą oddzielnie, iedne za drugą porząd-
kiem podług skargi zamieścić, i Numerem następnym oznaczyć powinien.

Ad 2. Imię kredytora; znaczy Imię i Nazwisko podającego skargę, w
której pretensor takowe zamieścić powinien.

Ad 3. Za co mu się należy? w krotkości ma bydź wyrażony obiekt pretensyi.

Ad 4. Numer kwitu; Kiedy rekwizycya za kwitami wydana została, kwity
takowe znumerowane respective pretensyi w Tabelli zapisanych, Numer kwitu
w tey rubryce zapisany bydź powinien.

Ad 5. Bez kwitu czyli przez rabunek; w tey rubryce zapisać należy
wszystkie samowolne zabory wojskowe sposobem gwałtownym zabrane.

W ogolności zaś czyli produkta i efekta za kwitami wojskowym wydawane,
lub też przez tychże samowolnie bez kwitow zabrane zostały, uważać należy ażeby
każda pretensya oddzielnie względem każdego Woyska tak w skardze zapisana i-
ako też i w Tabelli zamieszczona została, i z tego powodu oddzielnie pretensye z
przyczyny zaborow, lub wydatków wojskom pruskim, oddzielnie rossyiskim, oddziel-
nie francuzkim i zkonbinowanym, na koniec oddzielnie polskim likwidowane bydź
miały.

Gdyby zaś przez którekolwiek bądź woyska produkta i efekta bez kwitów spo-
sobem gwałtownym zabrane bydź miały, pretensye takowego gatunku w tym sa-
mym porządku zapisane bydź miały, lecz pretensor w skardze przez siebie podać
się mającey, nymniej trzech Swiadków wiary godnych, rzeczy dobrze wiadomych,
z Imienia, przewiska, iako też i pomieszkania, nominować, zapisać i nadto pre-
tensye takowego gatunku, w takim sposobie podać i zalikwidować jest obowiązany,
aby onych ilość, wartość i realność dla zupełniejszego udowodnienia, sami mogli
zaprzyjąć.

Co się zaś dotyczy kwitow i innych dowodów, takowe nie w kopiach, lecz w
oryginałach koniecznie dołączone bydź muszą, inaczey likwidacye przyjęte niebędą
i odrzucone iako nieudowodnione zostaną.

Dla czego obowiązkiem jest każdego Interessenta, jeżeliby, takowe kwity dawniey przez niego do Izby wykonawczej lub Podprefektury odesłane były, takowe ztamtąd odebrać i do skargi za dowód przyłączyć, ile że podług domieslenia sobie przez Prefekta uczynionego, wszelkie kwity i bony w aktach Prefektury znajdujące się, celem zwrocenia tych Obywatelom, Podprefektom odesłane zostały.

Ad 6. Z iakiey Epoki. Podaiący skargę każdą oddzielnie pretensją swoją uważać powinien z iakiey Epoki też wynika, i z takowey onąż w Tabelli zapisać.

Epoki w tym względzie uważane są Cztery:

1wsza Jest czas Rządu zeszłego,

2ga Jest czas wojenny po uławie Rządu zeszłego, do ustanowienia kommissyi rządzącey,

3cia Jest przeciąg czasu zarządzenia przez kommissyą rządzącą, do zaprowadzenia Rządu konstytucyjnego,

4ta Jest Rząd teraźniejszy konstytucyjny.

W tym miejscu także uważać wypada, zwłaszcza gdzie pretensye kwitami udowodnione być mogą, ażeby osobno pretensye za kwitami czyli bonami wojskowych bez rekwiżycyi Rządu cywilnego, osobno zaś za kwitami magazynowemi, za repartycją władzy rządowey cywilney, nastąpione, tak w skardze, iako i w Tabelli zamieszczone były. W tym drugim przypadku nietylko kwity magazynowe, ale też repartycją Rządu cywilnego złożyć pretensor powinien, i nadto, jeżeli z tego względu bonifikacyi żądać będzie, udowodnić że podług repartycji na powiat ogólnie cały wydanej szczegółolnie przeciążonym został.

Ad 7. Wiele pretenduje. W tej rubryce zapisana być powinna wyrachowana w ilości wartość pretensyi, lecz w skardze doskonale objaśnić należy, iakim sposobem w Likwidacyi wartość wyrachowaną została, gdyż do każdego gatunku pretensyi, w skardze i w Tabelli zamieszczoney, Likwidacya iako Annex dołączona być winna.

Ad 8. Adnotacya. W tej w krotkości wyrazić należy naczyn Skarżący fundie swoją pretensją, czyli na kwitach alboliteż na Swiadkach. Tym sposobem z naywiększą dokładnością i akkuratnością wszyscy iakiegożkolwiek bądź gatunku mający pretensye do Rządu, skargę spisać, Tabelle ułożyć i Likwidacyą dołączyć i Radzie prefekturalney franco odsyłać iaknayspieszniey mają, w przypadku bowiem niedokładnego skargi Tabell lub Likwidacyi sporządzenia, sami sobie przypiszą nieprzyjemności, iakie z wrocenia onyż niedokładnie sporządzonych skarg ponieść będą mogli.

(podpisano) *Gostkowski.*

Pivnicki. Modzelewski.

Zgodność zaświadczam

Plichta, S. jen.

Obwieszczenie.

PREFEKT Departamentu Płockiego.

Uwiadamiam Obywateli i mieszkańców Departamentu tutejszego, iż w skutku Dekretu Nayaś. Pana de data 25. Marca r. z. flosownie do

artykułu 11go tegoż Dekretu nowa repartycya podatku osobistego na kosztą fortyfikacyi w roku bieżącym uskutecznioma zostanie. W celu więc zapobieżenia wszelkim pomyłkom i przeciążeniu kogożkolwiek z powodu gdy Kontrybuenci w różnych miejscach dobra posiadający, lub na urzędzie zostający, lub nakoniec handel lub profesyją prowadzący, w kilku miejscach klasyfikowani i do podatku osobistego pociągnięci być mogą; wzywam wszystkich Obywateli i mieszkańców, aby każdy z nich posiadający w kilku gminach lub powiatach dobra, handel, lub warsztaty, złożył Radzie powiatowey respective na ręce Podprefekta zaświadczenie urzędowe Burmistrza lub Woyta, przez Podprefekta wzywane, gdzie przez nich klasyfikowanym został, ato naydaley do 10. Listopada roku b. nieomylnie, w przeciwnym bowiem przypadku, po upłynieniu tego terminu każdy z takowych Kontrybuentow sam sobie winę przypisać będzie musiał, gdy podwoynie lub więcey razy do podatku osobistego pociągnionym zostanie. A ponieważ Dekret wyżej wspomniany stanowi także, iż każdy mieszkaniec tam powinien być klasyfikowany, gdzie jest w Xięgę obywatelską wpisany lub naywięcey zamieszkały, każdy przeto Kontrybuent z miejsca, w którym naywięcey mieszka, do Klasyfikacyi podać się obowiązany; posiadając zaś Urząd i dobra, nie jako Urzędnik, lecz jako posiadacz dobr podatek rzeczony opłacać winien, urzędnicy bowiem ci tylko do opłaty tego podatku pociągnięci zostaną, którzy żadnych dobr ziemskich nieposiadają podług którychby klasyfiowanemi być mogli. Dań w Płocku, dnia 11. Paźd. 1810.

R. Rembieliński.

Plichta, Sek. jen.

PREFEKT Departamentu Płockiego.

Uwianiam Publiczność, że JP. Jozefat Grzybowski, Burmistrz Miasta Ciechanowa, za liczne uchybienia, Dekretem Nayias. Pana w dniu 12. z. m. zapadłym od Urzędu oddalonym, a w jego miejsce JP. Tomasz Smietanka na takowy Urząd nominowanym został.

w Płocku, dnia 13. Paźd. 1810.

Rembieliński.

Plichta, S. jen.

Pewna osoba posiadająca zdatność i mająca dobre za sobą rekomendacye, życzy sobie mieć miejsce Plenipotentą, Kommissarza lub Rządcy Dobr; ktoby więc do podobnych obowiązkow zdatego człowieka potrzebował, zechce się w tey mierze zgłosić do W. Plichty Sek. jen. Prefektury, od którego dalszą powezmie informacya.